

V R E D E Z A N G,
H E T
K U N S T G E N O O T S C H A P
T E
E M M E R I K,
O N D E R D E N Z I N S P R E U K
JUCUNDA & IDONEA,
T O E G E Z O N G E N.

Juich en dans! gebannene Eendracht, daalt met Vrede op 't Aard-
ryk nêer;

De Oorlog vlugt op haar verschyning en verwerpt het Krygsgeweer.
Twist en Tweedracht zyn verdreven, met haar alverflinb'ren stoet,
Schoone Vriendschap kust de Vrede, met een ongeveinsd' gemoed.
Alle Steden vieren vrolyk, 't Vrede-feest zo lang begeerd;

Juicht nu, juicht myn Landgenooten! nu de lieve Vrede keert.
Schatver grootster, Welvaardkweekster, Koopmansliefde, Bouw-
mansvreugd,

Heilbezorgster, Kunstenvoedster, naaste Bloedvriendin der Deugd!
Welkom op den *Duitschen* Bodem! welkom in myn *Vaderland!*

Welkom in alle andere Oorden, daar gy uwen Standaard plant.

*** 2

Juich

Juich nu *Rhynstroom*, zing nu *Wezer*, nu gy weder veilig bruist!
Nu van uwe vrugtbaare Oevers, de Oorlogsfchaaren zyn verhuist.
Nu geen Ruiters, geen Soldaaten, nu geen Benden stout en vlug,
Om hunn' Vyand te achterhaalen, draaven op uw Legerbrug,
Of verbranden die ter dekking; wykende uit het bloedig veld,
Als het alles beeft en siddert voor het woedend Krysgeweld,
Als zy Akkers, Beemden, Schuuren, gansch ontblooten van hun
Vrugt,

En berooven van hun Voorraad, aangevoerd door Plonderzugt.
Nu, nu kunt gy veilig leeven, Bouwliën! nu zal geen Soldaat
U ontrusten of verjaagen, nu zult gy het voedzaam Zaad,
Toevertrouwd den vrugtb'ren Vooren, niet meer zien vertreên, verplet,
Omgewroet door Paardenvoeten, of in zynen groei belet,
Afgemaaid door Krygsmansklingen, tot uw' schade en zielverdriet.
Ploeg nu juichend, Zaai nu zingend, Vrede voert nu weêr't gebied!
Op nu Maagden! Knaapen lustig! zingt die Schoone lof en eer,
Roemt haar gaaven door uw klanken, met haar keert de Voorspoed
weêr;

Zy, zy brengt nooit onheil mede, zy teelt nimmer ramp of druk!
Neen! zy heerschte nooit op aarde, zonder welvaard en geluk.

Juich nu! zing! de lieve Vrede keert te rug daar de Oorlog vliedt.
Dank den Hemel voor zyn zegen, en den Vorst die 't Land gebiedt;
't Land, waarin ik wierd gebooren, dat myn Kindsche jeugd betrad,
Grooten VREDERYK, uw Koning, blyf steeds van u hoog geschat;
Zyn beleid, zyn Heldendeugden, en zyn onbezweeken moed,
Hebt gy voor het heil te danken, dat uw blydschap baardt en voedt.

Zingt

Zigtbaar merkte gy Gods zegen, op het geen Hy immer deed,
Schoon men Hem van alle kanten, t'zaam verbonden, fel bestreed.
Bidt dan, bidt myn Landgenooten! dat die Groote Koning leef!
Op dat Dwinglandy en Schennis, altoos voor zyn Wapens beef,
En de langgewenschte Vrede, door zyn wys Regeeren duur,
Dat het Ryk in Welvaard toeneem', onder 't Vaderlyk bestuur
Van dien Vorst, die al zyn zorgen aanlegt, om zyn Volk en Land,
Voor alle ongeval te hoeden, door zyn Wysheid, door zyn Hand!
Zingt nu, juicht en eert uw Koning! als Verlosser van het Juk,
Dat door Kryg uw schoud'ren prangde en u benaaude in angst en
druk.

Noemt uw Landheer *Vredenvader*, roemt den Grooten VREDERYK!
Die zyn leven voor u waagde, toen men hem deed ongelyk.

Juicht, Geleerdheid! Weetenschappen, edle Kunsten gaat ten rei,
Uw Beschermer geeft u Vrede, bloeit weer onder zyn gelei,
Onderzoekt weêr nieuwe Wondren in het uitgestrekt Heelal;
Doet het Bygeloof verstuiven, breng de Dwaalzugt eens ten val,
Boeit de Domheid, jaagd Vooroordeel met zyn stoet ter waereld uit,
Bouwt beschaafde en goede Zeden: op dat gy de Woestheid stuit.

Juicht en zingt nu, God ter eeren, langverdruchte Priesterschaar!
En ontsteekt met nieuwen luister 't Licht op Sions Kandelaar.

Nu, nu kunt gy veilig spreken, van Gods onweêrstaant' re macht,
Die geen Vyand, hoe vermetel, ooit heeft door geweld verkracht.
Alle Listen, looze Laagen, of wat ooit de Hebzugt broeit,
Heeft zyn sterke hand verydelt, of in haar geweld besnoeid:
Zo dat zy met schande keerden, die vertrouwden op hunn' macht,

En, in plaats van triomfeeren, ylings zyn ten val gebracht.
Laat uw lippen dit vermelden, roemt Jehovahs sterke hand,
Die uw Koning heil en krachten gaf, tot steun van Kerk en Land!
Dat zal uw Gemeente wekken, om met waare dankbaarheid,
God te pryzen, God te dienen, die den Vreê haar heeft bereid.

Gy, ô dierb're Hemelgaave! vindingryke Poëzy!
Zing nu, juich nu, zyt nu vrolyk onder VREERYKS Heerschappy!
Dat uw Zust'ren dart'len, speelen, dat nu yder met u zing;
Zing nu, Dichtkunst! zing den Vrede, die men uit Gods hand ontving!
Sier uw Lier met blonde Olyven, beter dan met Krygs-lauwrier,
Kroon met zulke Vreêfestonnen Pruischens Adelaars bannier!
Wilt gy VREERYKS Daaden roemen, zyt ge op Eer-Lauwrier belust;
Meng die met Olyvebladen; zing van Zege, zing van Rust!

Gy, ô *Dichters!* thans gezeten, daar de Zilvren *Rbynstroom*
vloeit,
Die, door u verheven Zangen, Kunstbeminnde ooren boeit,
Die in *Emm'riks* vrugtbaare Oorden, 't *Nutte en Aangenaame* paart,
En schoon 't Oorlogs-onweer stormde, zong van VREERYKS Heldenkaart.
Helpt my dezen Feestdag vieren, niet verschrikt voor 't Krygsge-
weer,
Zingt nu Vreugde- en Vrede-toonen, God en VREDERYK ter eer!
Leeft in welzyn, groeit in Kunsten, daar ik u myn Zangen wy';
Wyl ik in uw Heilstaat deel neem', aan den Amstel en het Y.

P. J. ENTROP.

H E T